

Ο Μεγάλος Ποιμένας

Εδάφιο κλειδί: «Βεβαίως χάρις και έλεος θέλουνσι με ακολουθεί πάσας τας ημέρας της ζωής μου· και θέλω κατοικεί εν τω οίκω του Κυρίου εις μακρότητα ημερών.»

— *Ψαλμός 23:6*

*Επιλεγμένα εδάφια:
Ψαλμός 23:1-6*

ΣΕ ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟ, ο Δαβίδ χρησιμοποιεί συμβολική γλώσσα για τον Θεό του Ισραήλ καθώς συλλογίζεται τη σχέση που υπάρχει μεταξύ του εαυτού του και του κυρίαρχου Δημιουργού. Χρησιμοποιεί την αναλογία του βοσκού και των προβάτων του. Αν και

αυτή η παραβολή είχε εφαρμοστεί αρχικά στον Εβραϊκό λαό, ειδικά κατά την εποχή της Παλαιάς Διαθήκης, τελικά θα αφορά όλους όσους αναγνωρίζουν την υπεροχή του Επουράνιου Πατέρα.

Ο Δαβίδ, ένας βοσκός ο ίδιος, μιλά για το πώς ο Κύριος παρέχει διατροφή σε όσους εκδηλώνουν υπακοή φροντίζοντας για τη φροντίδα, την παρηγοριά και την αναζωογόνησή τους. «1 Ο Κύριος είναι ο ποιμήν μου· δεν θέλω στερηθή ουδενός. 2 Εις βοσκάς χλοεράς με ανέπαυσεν· εις ύδατα αναπαύσεως με ωδήγησεν. 3 Ηνώρθωσε την ψυχήν μου· με ωδήγησε διά τρίβων δικαιοσύνης ένεκεν του ονόματος αυτού. 4 Και εν κοιλάδι σκιάς θανάτου εάν περιπατήσω, δεν θέλω φοβηθή κακόν· διότι συ είσαι μετ' εμού· η ράβδος σου και η βακτηρία

σου, αὐται με παρηγοροῦσιν. 5 Ητοίμασας ἔμπροσθέν μου τράπεζαν ἀπέναντι τῶν ἐχθρῶν μου· ἤλειψας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου· τὸ ποτήριόν μου υπερχειλίζει.» —Ψαλμ. 23:1-5

Το δάφιο-κλειδί μας ἀντανακλά τὴν ἀφθονή παροχὴ εὐσπλαχνίας που θὰ εἶναι ἡ μερίδα ὅλων ὅσοι θὰ ἐρθοῦν σε ἀρμονία με τὶς θείες διατάξεις καὶ τὰ πρότυπα σε κάθε ἐπίπεδο ὑπαρξῆς.

Μεγάλο μέρος τῆς Βίβλου ἔχει προφητικό χαρακτήρα, εἰδικά σε σχέση με τὶς εὐλογίες που μας ὑπόσχονται, παρὰ τὴν ἀναταραχὴ που περιβάλλει τὴν ἀνθρώπινη οἰκογένεια ἀπὸ τότε που ἡ ἀμαρτία εἰσῆλθε στὸν κόσμο μετὰ τὴν ἀνυπακοή καὶ τὴν ἐκδίωξη τοῦ Ἀδάμ ἀπὸ τὴν Εἰδή. Αὐτό μας βοηθᾷ νὰ κατανοήσουμε ἕναν ἀπὸ τοὺς κύριους στόχους τοῦ μεγάλου Μεσσιανικοῦ σκοποῦ τοῦ Θεοῦ, ὅπως ἐκφράστηκε ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους τὴ νύχτα που γεννήθηκε ὁ Ἰησοῦς: «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.» (Λουκάς 2:14) Αὐτὴ ἡ ἐπωδὸς τῆς οὐράνιας χορωδίας ἦταν σύμφωνη με τὴν ὑπόσχεση τῆς γέννησης τοῦ Ἰησοῦ, ἡ ὁποία δήλωνε ὅτι θὰ ἦταν «ὁ Ἄρχων Εἰρήνης» καὶ ὅτι «εἰς τὴν αὐξήσιν τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ καὶ τῆς εἰρήνης δὲν θέλει εἶσθαι τέλος». —Ἡσα. 9:6,7

Σε ἕναν ἄλλο ἀπὸ τοὺς Ψαλμούς, ὁ Δαβὶδ προεῖπε πάλι τὶς εὐλογίες τῆς εἰρήνης που θὰ ἐρχόνταν στὰ ἔθνη ὑπὸ τὴ διοίκηση τῆς βασιλείας τοῦ Μεσσία. «Τὰ ὅρη θέλουσι φέρει εἰρήνην εἰς τὸν λαόν καὶ οἱ λόφοι δικαιοσύνην.»—δηλαδή, ὑπακούοντας στους δίκαιους κανόνες τῆς βασιλείας τοῦ Χριστοῦ, τὸ ὁποῖο ὅλοι θὰ υποχρεωθοῦν νὰ κάνουν. —Ψαλμ. 72:3

Ὡστόσο, σε ἕνα ἀκόμη μεγαλύτερο ἐπίπεδο, κατὰ τὴν παρούσα Εποχὴ τοῦ Εὐαγγελίου, ἀναπτύσσεται μιὰ πνευματικὴ τάξη που θὰ βοηθήσει στὴ διευκόλυνση τῆς ὑποσχεμένης εἰρήνης καὶ εὐλογιῶν γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα

κατά τη διάρκεια της Μεσσιανικής βασιλείας. Ο αφιερωμένος λαός του Κυρίου απολαμβάνει μια εσωτερική αίσθηση ηρεμίας που προέρχεται μόνο από την πίστη στο σωτήριο αίμα του Χριστού και την εμπιστοσύνη στις υποσχέσεις του Θεού. Ο Απόστολος Πέτρος περιγράφει κάποιον που έχει αυτό το χριστιανικό γνώρισμα ότι έχει ένα πράο και ήσυχο πνεύμα ή συμπεριφορά. Δηλώνει: «Αλλ' ο κρυπτός άνθρωπος της καρδίας, κεκοσμημένος με την αφθαρσίαν του πράου και ησυχίου πνεύματος, το οποίον ενώπιον του Θεού είναι πολύτιμον.». —Α' Πέτ. 3:4

Πόσο ευγνώμονες πρέπει να είμαστε για τη διαβεβαίωση ότι η αιώνια ειρήνη για όλα τα νοήμονα όντα θα είναι απόρροια του υπέροχου σχεδίου σωτηρίας του Θεού σε όλη την αιωνιότητα! ■